Όσο κι αν κανείς προσέχει,
όσο κι αν τα κυνηγά
πάντα πάντα θα 'ναι αργά
δεύτερη ζωή δεν έχει.

Ο. ΕΛΥΤΗΣ

Οι ερχόμενες περιφερειακές και δημοτικές εκλογές δεν αποτελούν έγνοια του πολύ κόσμου, ακόμα. Απ' τη μια το ζεμάτισμα της οικονομικής κατάστασης, απ' την άλλη η πολιτική παρακμή κάνουν τους ανθρώπους να αποστρέφουν το βλέμμα.

Έχει ωστόσο ξεκινήσει μια συζήτηση, από τα κόμματα κυρίως, για τα συμπεράσματα και τα κριτήρια της ψήφου των πολιτών.

Ποτέ από το 1974 και έπειτα τουλάχιστον οι δημοτικές και νομαρχιακές εκλογές δεν επηρέασαν την τύχη μιας κυβέρνησης. Είτε γιατί έστελναν αμφίσημα μηνύματα, είτε γιατί οι κυβερνήσεις προσποιούνταν «ότι πήραν το μήνυμα» για να συνεχίσουν την ειλημμένη πολιτική.

Έτσι ενώ είναι βέβαιο ότι υπάρχει μια ισχυρή σύνδεση της κομματικής προτίμησης και της αυτοδιοικητικής ψήφου, πολλές φορές στην κρίση των πολιτών κυριαρχούν μη κομματικά κριτήρια. Εμφανίζεται έτσι μια πολυφωνία και στα υποψήφια σχήματα, που είναι μεγαλύτερη από τον αριθμό των κομμάτων.

Η πολιτική αποστροφή συχνά παίρνει το χαρακτήρα της αποχής καθώς όσοι ενοχλούνται από την κομματική παρακμή βλέπουν ομοιότητες στους αυτοδιοικητικούς υποψήφιους και στα ψηφοδέλτιά τους.

Κάθε φορά βέβαια μια ισχυρή πλειονότητα ελπίζει σε πρόσωπα και προγράμματα, καθώς ο δήμαρχος και ο νομάρχης είναι κοντινό πρόσωπο. Αυτή η εγγύτητα βάζει στο αυτοδιοικητικό

παιχνίδι και επαγγελματικές επιδιώξεις, φυσικά.

Του Κ. Βερβερίδη

{jabookmark}